

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 135/08-14

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 17. apríla 2008 predbežne prerokoval sťažnosť E. Ď., L., zastúpenej advokátom JUDr. Ľ. D., Š., vo veci namietaného porušenia jej práv podľa čl. 6 a čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako aj práva podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Prezídia Policajného zboru, Úradu boja proti korupcii, odboru boja proti korupcii Západ Nitra sp. zn. ČVS: PPZ-68/BPK-Z-2006 zo 16. októbra 2006, uznesením Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky č. k. VII/1 Gn 2280/06-47 z 27. novembra 2006, rozsudkom Okresného súdu Levice č. k. 6 C 385/00-260 z 30. októbra 2003 a rozsudkom Krajského súdu v Nitre č. k. 8 Co 79/04-290 z 13. mája 2004 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť E. Ď. o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 9. augusta 2007 doručená sťažnosť E. Ď., L. (ďalej len „sťažovateľka“), zastúpenej advokátom JUDr. Ľ. D., Š., ktorou namietala porušenie svojho práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6

Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), práva na účinný prostriedok nápravy podľa čl. 13 dohovoru a práva na ochranu majetku podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k dohovoru (ďalej len „dodatkový protokol“) uznesením Prezídia Policajného zboru, Úradu boja proti korupcii, odboru boja proti korupcii Západ Nitra (ďalej len „úrad boja proti korupcii“) sp. zn. ČVS: PPZ-68/BPK-Z-2006 zo 16. októbra 2006, uznesením Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „úrad špeciálnej prokuratúry“) č. k. VII/1 Gn 2280/06-47 z 27. novembra 2006, rozsudkom Okresného súdu Levice (ďalej len „okresný súd“) č. k. 6 C 385/00-260 z 30. októbra 2003 a rozsudkom Krajského súdu v Nitre (ďalej len „krajský súd“) č. k. 8 Co 79/04-290 z 13. mája 2004.

Z obsahu sťažnosti vyplýva, že v konaní vedenom okresným súdom pod sp. zn. 6 C 385/00 sa Mesto L. (ďalej len „navrhovateľ“) domáhalo určenia vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam proti sťažovateľke ako odporkyni. Okresný súd rozsudkom č. k. 6 C 385/00-260 z 30. októbra 2003 rozhodol, že sťažovateľka nie je vlastníčkou sporných nehnuteľností a zaviazal ju uhradiť navrhovateľovi trovy konania.

Sťažovateľka považuje uvedený rozsudok za nezákonný, pretože *„... prvostupňovému súdu som v konaní navrhla a predložila dostatok dôkazov preukazujúcich kvalifikovanú držbu nehnuteľností po celú vydržaciú dobu v dobrej viere, že mi vec patrí. Preto neobstojí tvrdenie súdu, že som z vykonaného dokazovania neunesla dôkazné bremeno, keď som súdu nepredložila žiadne dôkazy o kvalifikovanej držbe nehnuteľností počas celej vydržacej doby a dobrej viere, že mi patria“.*

Okresný súd v odôvodnení predmetného rozsudku okrem iného uviedol:

„Na základe vykonaného (a doplneného) dokazovania súd dospel k záveru, že odporkyňa nie je vlastníčkou nehnuteľností, ktoré sú vedené na liste vlastníctva č. ... Táto skutočnosť bola spoľahlivo preukázaná už v predchádzajúcom štádiu konania (pozri odôvodnenie uznesenia Krajského súdu v Nitre zo dňa 23. 1. 2003 č. k. 8 Co 355/02-191).

Navrhovateľ preukázal naliehavý právny záujem na určení, že odporkyňa nie je vlastníkom nehnuteľností, ktoré sú uvedené v osvedčení notára zo dňa 3. 3. 1998

č. k. N 46/98-3 (Nz 45/98). Bez určenia právnej skutočnosti podľa výroku rozsudku, zostáva právne postavenie navrhovateľa neisté resp. vo vzťahu navrhovateľa a pozemnoknižných vlastníkov, je ohrozené právo navrhovateľa (užívania a držby sporných nehnuteľností alebo držby vecného bremena používania spornej plochy na verejné účely ako je parkovanie vozidiel návštevníkov Amfiteátra, prechodu osôb - občanov Mesta L. a návštevníkov podujatí na Amfiteátri na susediace pozemky atď. a tým aj vydržanie vlastníckeho práva alebo vecného bremena).“

Na základe odvolania podaného sťažovateľkou, v ktorom rozsiahlo zdôvodňovala skutočnosti, na základe ktorých je vlastníčkou sporných nehnuteľností, krajský súd v rozsudku č. k. 8 Co 79/04-290 z 13. mája 2004 potvrdil odvolaním napadnutý rozsudok prvostupňového súdu. V odôvodnení predmetného rozsudku uviedol:

„... odvolací súd zotrváva na svojom právnom názore vyslovenom už v predchádzajúcom zrušujúcom uznesení, keď z vykonaného dokazovania dôkazné bremeno ohľadom skutočností uvedených odporkyňou v osvedčení unesené odporkyňou nebolo, keď ňou produkované dôkazy právny titul pri vstupe do užívania nepreukázali a rovnako nepreukázali nepretržitosť a nerušenosť držby predmetných nehnuteľností výlučne len jej osobou. V tomto smere odvolací súd poukazuje aj na skutkové a právne závery súdu prvého stupňa obsiahnuté v prvom rozhodnutí súdu prvého stupňa, ktoré považuje za vecne správne a plne zodpovedajúce vykonanému dokazovaniu.

Čo sa týka existencie naliehavého právneho záveru na strane navrhovateľa na určenie nevlastníctva odporkyne ako procesnej podmienky konania v zmysle ustanovenia § 80 písm. c) O. s. p. došiel odvolací súd k záveru, že na strane navrhovateľa je daný naliehavý právny záujem aj na takomto negatívnom žalobnom petite. V konaní bolo preukázané, že predmetné nehnuteľnosti slúžili obyvateľom mesta ako prístupová cesta k amfiteátru a tiež aj obyvateľom priľahlých domových nehnuteľností ako spojovacia cesta medzi ulicou B. a H., pričom tiež predmetné nehnuteľnosti sčasti vznikli z pozemnoknižnej parcely č. 2702, ktorá bola vlastnícky vedená na Slovenskú republiku, v dôsledku čoho by si mohol navrhovateľ vlastnícke právo uplatniť v zmysle zákona č. 138/1991 Zb. Aj keď teda predmetná žaloba neprivodí zápis vlastníckeho práva pre navrhovateľa, odstráni jeho právnu neistotu v užívaní a umožní mu prípadne uplatňovať si jeho vlastné vlastnícke právo

k predmetným pozemkom, prípadne právo spočívajúce v práve prechodu ako vecné právo k cudzej veci.“

Vzhľadom na nespokojnosť s rozsudkom odvolacieho súdu podala sťažovateľka Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) dovolanie podľa § 237 písm. b) v spojení s § 238 ods. 3 písm. b) Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“). Najvyšší súdu uznesením sp. zn. 2 Cdo 198/2004 zo 16. decembra 2004 dovolanie odmietol ako neprípustné. Sťažovateľka podala tiež 6. apríla 2005 podnet na podanie mimoriadneho dovolania. Krajská prokuratúra v Nitre rozhodnutím č. k. Kc 2036/05-13 zo 16. mája 2005 podnet sťažovateľky odložila, pretože neboli zistené podmienky na podanie mimoriadneho dovolania podľa § 243e OSP.

Podnetom na začatie trestného stíhania z 26. júla 2006 podaným úradu špeciálnej prokuratúry sa sťažovateľka domáhala preskúmania podozrenia „... zo spáchania tr. činu podvodu podľa § 250 ods. 4 Tr. zákona a tr. činu zneužitia právomoci verejného činiteľa podľa § 158 ods. 1, 2 Tr. zákona, ktorého sa mali dopustiť JUDr. A. I., sudca Okresného súdu v Leviciach a JUDr. M. H., JUDr. I. D. a JUDr. V. N., sudcovia Krajského súdu v Nitre“.

Predmetný podnet sťažovateľky bol vzhľadom na jeho obsah postúpený úradu boja proti korupcii, o čom bola sťažovateľka upovedomená 21. augusta 2006. Právny zástupca sťažovateľky sa 11. septembra 2006 zúčastnil výsluchu v súvislosti s uvedeným podnetom, počas ktorého sa mala sťažovateľka dozvedieť, že vyšetrovateľovi nebolo predložených všetkých 56 príloh, ktoré k trestnému oznámeniu pripojila.

Ďalej je v sťažnosti uvedené, že „Akonáhle som sa dozvedela, že dozorujúcim prokurátorom v tejto veci je JUDr. M. V., som dňa 13. 9. 2006 podala na Úrad špeciálnej prokuratúry GP SR Bratislava námietku zaujatosti voči dozorujúcemu prokurátorovi špeciálnej prokuratúry JUDr. M. V., ktorý predtým než odišiel pracovať na Úrad špeciálnej prokuratúry GP SR v Bratislave pracoval ako prokurátor na Okresnej prokuratúre v Leviciach, kde zastával funkciu námestníka okresného prokurátora.“. Dôvodom zaujatosti

dozorujúceho prokurátora mala byť okolnosť, že ako okresný prokurátor vykonával dozor vo viacerých veciach týkajúcich sa sťažovateľky a určenia jej vlastníckych práv k sporným nehnuteľnostiam.

Úrad špeciálnej prokuratúry uznesením č. k. VII/1 Gn 2280/06-25 zo 16. októbra 2006 rozhodol, že prokurátor JUDr. M. V. nie je vylúčený z vykonávania úkonov vo veci trestného oznámenia sťažovateľky. Sťažovateľka podala proti predmetnému uzneseniu sťažnosť, ktorá bola uznesením úradu špeciálnej prokuratúry č. k. VII/1 Gn 2280/06-47 z 27. novembra 2006 zamietnutá ako nedôvodná.

Právnomu zástupcovi sťažovateľky bolo 20. októbra 2006 doručené *„uznesenie o odmietnutí trestného oznámenia E. Ď., nakoľko nie je dôvod na začatie tr. stíhania alebo na postup podľa ustanovenia § 197 ods. 2 Tr. poriadku. Vyšetrovateľ odmietnutie trestného oznámenia odôvodnil tým, že z obsahu zabezpečených na vec sa vzťahujúcich písomností je dostatočne preukázané, že sudca Okresného súdu v Leviciach JUDr. A. I. ako i sudcovia Krajského súdu v Nitre JUDr. M. H., JUDr. I. D. a JUDr. V. N. v súvislosti s vykonávaným konaním ako i vydávaním vyššie uvádzaných rozhodnutí vo veci určenia vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam nevykonávali svoju právomoc spôsobom odporujúcim zákonu. Porušenie zákona vidím aj v tom, že nebolo začaté trestné stíhanie vo veci“*.

Sťažovateľka podala proti uvedenému uzneseniu úradu boja proti korupcii sp. zn. ČVS: PPZ-68/BPK-Z-2006 zo 16. októbra 2006 sťažnosť, ktorá bola uznesením úradu špeciálnej prokuratúry č. k. VII/1 Gn 2280/06-50 z 27. novembra 2006 zamietnutá ako nedôvodná, pričom *„... prokurátor JUDr. M. H. uviedol, že vyšetrovateľ mal dostatok podkladov na rozhodnutie a preto toto rozhodnutie je vecne správne a v súlade so zákonom. Nie je mi známe ako dospel k záveru, že vzhľadom na obsah spisového materiálu, ktorý som kompletne doložila, neboli naplnené pojmové znaky trestného činu uvedeného v Trestnom zákone“*.

Dňa 4. apríla 2007 podala sťažovateľka Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky *„podnet na zrušenie uznesenia Úradu špeciálnej prokuratúry GP SR*

č. k. VII/1 Gn 2280/06-50 zo dňa 27. 11. 2006 a uznesenia Úradu špeciálnej prokuratúry GP SR č. VII/1 Gn 2280/06-47 zo dňa 27. 11. 2006, ktorý bol posudzovaný ako podnet na preskúmanie postupu a rozhodnutí v danej veci...“. Uznesením úradu špeciálnej prokuratúry č. k. VII/1 Gn 2280/06-59 zo 6. júna 2007 bol podnet sťažovateľky odložený s tým, že v postupe a rozhodnutí úradu špeciálnej prokuratúry neboli zistené nedostatky ani porušenie zákona.

Vzhľadom na uvedené sťažovateľka žiada, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol:

„Základné právo E. Ď. na účinný ochranný prostriedok nápravy podľa čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd, právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd a právo na ochranu majetku podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohode o ochrane ľudských práv a slobôd uznesením Prezídia policajného zboru, Úrad boja proti korupcii, Odbor boja proti korupcii Západ v Nitre č. k. ČVS: PPZ-68/BPK-Z-2006 zo dňa 16. 10. 2006 a uznesením Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Bratislava č. k. VII/1 Gn 2280/06-47 zo dňa 27. 11. 2006 porušené boli.

Základné právo E. Ď. na účinný prostriedok nápravy podľa čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd, právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd a právo na ochranu majetku podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohode o ochrane ľudských práv a slobôd rozsudkom Okresného súdu v Leviciach č. k. 6 C 385/00-260 zo dňa 30. 10. 2003 a rozsudkom Krajského súdu v Nitre č. k. 8 Co 79/04-290 zo dňa 13. 05. 2004 porušené boli.

Zrušuje uznesenie Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky Bratislava č. k. VII/1 Gn 2280/06-50 zo dňa 27. 11. 2006 a uznesenie Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky Bratislava č. k. VII/1 Gn 2280/06-47 zo dňa 27. 11. 2006 a Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky Bratislava prikazuje vo veci konať.

Zrušuje rozsudok Krajského súdu v Nitre č. k. 8 Co 79/04-290 zo dňa 13. 5. 2004 a prikazuje Krajskému súdu v Nitre vo veci konať a znovu rozhodnúť.

Zrušuje rozsudok Okresného súdu v Leviciach č. k. 6 C 385/00 zo dňa 30. 10. 2003.

E. Ď. priznáva primerané finančné zadosťučinenie v sume 100.000,- Sk (slovom stotisíc slovenských korún), ktoré sú jej povinné vyplatiť Prezídium policajného zboru, Úrad boja proti korupcii, Odbor boja proti korupcii Západ v Nitre v sume 50.000,- Sk (slovom päťdesiat tisíc slovenských korún) a Úrad špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky v Bratislave v sume 50.000,- Sk (slovom päťdesiat tisíc slovenských korún), do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

E. Ď. priznáva primerané finančné zadosťučinenie v sume 100.000,- Sk (slovom stotisíc slovenských korún), ktoré sú povinné zaplatiť Okresný súd v Leviciach v sume 50.000,- Sk (slovom päťdesiat tisíc slovenských korún) a Krajský súd v Nitre sumou 50.000,- Sk (slovom päťdesiat tisíc slovenských korún), do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia.

Úrad špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky je povinný uhradiť trovy právneho zastúpenia v sume 6.296,- Sk (2 úkony právnej pomoci - prevzatie a príprava veci a podanie vo veci samej - po 2.970,- Sk a 2x režijný paušál po 178,- Sk) na účet advokáta JUDr. E. D. vedený..., do 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Krajský súd v Nitre je povinný uhradiť trovy právneho zastúpenia v sume 6.296,- Sk (2 úkony právnej pomoci - prevzatie a príprava veci a podanie vo veci samej - po 2.970,- Sk a 2x režijný paušál po 178,- Sk) na účet advokáta vedený..., do 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.“

II.

Ústavný súd je podľa čl. 127 ods. 1 ústavy oprávnený rozhodovať o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo

o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

Podľa čl. 6 ods. 2 dohovoru každý, kto je obvinený z trestného činu, sa považuje za nevinného, dokiaľ jeho vina nebola preukázaná zákonným spôsobom.

Podľa čl. 6 ods. 3 dohovoru každý, kto je obvinený z trestného činu, má tieto minimálne práva:

- a) byť bez meškania a v jazyku, ktorému rozumie, podrobne oboznámený s povahou a dôvodom obvinenia proti nemu;
- b) mať primeraný čas a možnosti na prípravu svojej obhajoby;
- c) obhajovať sa osobne alebo s pomocou obhajcu podľa vlastného výberu, alebo pokiaľ nemá prostriedky na zaplatenie obhajcu, aby sa mu poskytol bezplatne, ak to záujmy spravodlivosti vyžadujú;
- d) vypočuť alebo dať vypočuť svedkov proti sebe a dosiahnuť predvolanie a výsluch svedkov vo svoj prospech za rovnakých podmienok, ako svedkov proti sebe;
- e) mať bezplatnú pomoc tlmočníka, ak nerozumie jazyku používanému pred súdom alebo týmto jazykom nehovorí.

Podľa čl. 13 dohovoru každý, koho práva a slobody priznané týmto dohovorom boli porušené, musí mať účinné právne prostriedky nápravy pred národným orgánom, aj keď sa porušenia dopustili osoby pri plnení úradných povinností.

Podľa čl. 1 dodatkového protokolu každá fyzická alebo právnická osoba má právo pokojne užívať svoj majetok. Nikto nemôže byť zbavený svojho majetku s výnimkou verejného záujmu a za podmienok, ktoré stanoví zákon a všeobecné zásady medzinárodného práva. Predchádzajúce ustanovenie nebráni právu štátov prijímať zákony, ktoré považujú za nevyhnutné, aby upravili užívanie majetku v súlade so všeobecným záujmom a zabezpečili platenie daní a iných poplatkov alebo pokút.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každú sťažnosť predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti sťažovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každej sťažnosti ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jej prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia sťažnosti vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, sťažnosti, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné sťažnosti alebo sťažnosti podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj sťažnosti podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Podľa § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde ústavný súd je viazaný návrhom sťažovateľky, ktorá je v tomto konaní zastúpená kvalifikovaným právnym zástupcom. Preto v danom prípade ústavný súd posudzoval sťažnosť sťažovateľky v rozsahu uvádzanom v petite tejto sťažnosti (III. ÚS 149/04, IV. ÚS 104/08).

Jedným zo zákonných predpokladov na prijatie sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Táto lehota je dvojmesačná a začína plynúť od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Pri opatrení alebo inom zásahu, ktorým sú aj zbytočné prietlahy v konaní pred všeobecnými súdmi, sa lehota počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Podanie sťažnosti po uplynutí tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako oneskorene podanej (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Ústavný súd zistil, že v petite sťažnosti namietané uznesenie úradu boja proti korupcii sp. zn. ČVS: PPZ-68/BPK-2006 zo 16. októbra 2006 bolo právnomu zástupcovi sťažovateľky doručené 20. októbra 2006. Uznesenie úradu špeciálnej prokuratúry

č. k. VII/1 Gn 2280/06-47 z 27. novembra 2006 bolo doručené právnenému zástupcovi sťažovateľky 7. decembra 2006. Uznesenie úradu špeciálnej prokuratúry č. k. VII/1 Gn 2280/06-50 z 27. novembra 2006 bolo doručené právnenému zástupcovi sťažovateľky 7. decembra 2006. Rozsudok okresného súdu č. k. 6 C 385/00-260 z 30. októbra 2003 v spojení s rozsudkom krajského súdu č. k. 8 Co 79/04-290 z 13. mája 2004 nadobudol právoplatnosť 17. júna 2004.

Vzhľadom na dátumy doručenia a nadobudnutia právoplatnosti napadnutých rozhodnutí a dátum doručenia sťažnosti (9. august 2007) ústavný súd konštatuje, že sťažnosť bola podaná zjavne po uplynutí dvojmesačnej lehoty ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde na podanie sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy.

Ústavný súd preto po predbežnom prerokovaní sťažnosti sťažovateľky podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol ako podanú oneskorene.

Po odmietnutí sťažnosti bolo už bez právneho dôvodu zaoberať sa aj ďalšími návrhmi sťažovateľky (napr. priznaním primeraného finančného zadostučinenia, úhrady trov konania alebo zrušením označených rozhodnutí).

Z uvedených dôvodov rozhodol ústavný súd tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 17. apríla 2008